

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΙΟΥΤΗ

Ο Κώστας Σημίτης απέδειξε ότι είναι «παίκτης», παρά την περί αντιθέτου φήμη που τον συνοδεύει. Γιατί όπως και στο πόκερ, καλός παίκτης δεν είναι αυτός που επιδεικνύει την υπεροχή του, κραυγάζει, και κάνει τσαμπουκά. Χάνεις πάντα πιο εύκολα από αυτόν που κρύβει το ότι μπορεί να σε νικήσει.

Ο παίκτης κρίνεται εκ του αποτελέσματος. Κι όσοι από τους λεγόμενους προεδρικούς δηλώνουν δεξιά κι αριστερά ότι ο Σημίτης είναι «λίγος», μάλλον υποτιμούν τον Ανδρέα Παπανδρέου. Γιατί ο Ανδρέας πάντα, τον Σημίτη φοβόταν. Και τον φοβόταν, γιατί ήξερε ότι το πιο «άτακτο» παιδί του, ήταν το πιο ήσυχο. Παλιοί συνεργάτες του Ανδρέα Παπανδρέου, σε ιδιωτικές τους συζητήσεις αναφέρουν, ότι πάντα αναγνώριζε τις ικανότητες του. Εμενε όμως ήσυχος, γιατί ήξερε ότι «ο Κώστας δεν θα κάνει ποτέ απρέπειες».

Αφού λοιπόν ο πρόεδρος φοβόταν τον Σημίτη, η «φρουρά», για να γίνει πιο αρεστή, αποφάσισε να λασπολογεί εις βάρος, του και να τον κατηγορούν όσο περισσότερο γινόταν, τεντώνοντας το σχοινί. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Κώστας Σημίτης έχει υποστεί την περισσότερη λάσπη από οποιονδήποτε άλλο. Πολλές φορές χρησιμοποιώντας ακόμη και ψευδή δημοσιεύματα, που ελάχιστα ωστόσο κατόρθωσαν να του τραυματίσουν την δημόσια εικόνα. Ίσως γιατί αυτός ο λαός να διαθέτει τελικά ένστικτο. Σίγουρα πάντως η προεδρική φρουρά δεν θα αποφάσιζε να ρίξει τα βέλη της σε κάποιον που δεν θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό. Κάτι που από ότι φαίνεται κάνουν τώρα και στον Κώστα Λαλιώτη, αν και αποδεικνύονται ξανά αναποτελεσματικοί.

Ίσως γιατί δεν βλέπουν κάτι σημαντικό. Οτι οι καλύτεροι μαθητές του Ανδρέα Παπανδρέου βρίσκονται εκτός της «προεδρικής φρουράς».

Ο σημερινός πρωθυπουργός είναι ένας άνθρωπος που ξεχώριζε από τότε που γεννήθηκε. Πιτσιρικάς, αν και άριστος μαθητής, δεν ήταν ακριβώς αυτός που θα ήθελαν οι μητέρες των συμμαθητών του για κολλητό του γιου τους. Τον ακολουθούσε η φήμη του «κόκκινου». Κι αυτό λόγω του πατέρα του, του ΕΑΜίτη διανοούμενου, Γιώργου Σημίτη.

Εξ' αιτίας της δράσης του πατέρα του έζησε στην «παρανομία» από μικρό παιδί.

Πολιτικά δεν ταλαντεύθηκε ποτέ του. Ήξερε από πολύ νωρίς ότι είναι απ' την «απέναντι όχθη». Αργότερα, επί χούντας, έγινε και ο ίδιος «παράνομος».

Μαζί με φίλους, έφτιαξαν την περίφημη Δημοκρατική Αμυνα, έβαζαν βόμβες και πέταγαν προκηρύξεις. Όταν η δικτατορία τον κυνήγησε, δραπέτευσε μ' ένα πλαστό διαβατήριο και τη βοήθεια της Αμαλίας Φλέμιγκ, στη Γερμανία. Εκεί συνάντησε τον Ανδρέα Παπανδρέου και οργανώθηκε στις πρώτες γραμμές του ΠΑΚ.

Ο Ανδρέας, διαπιστώνοντας αμέσως τις ικανότητες του, τον τοποθέτησε στην μυστική τριμελή επιτροπή του ΠΑΚ για τον ένοπλο αγώνα. Μετά την πτώση της δικτατορίας επέστρεψε στην Ελλάδα, και συμμετείχε στην ίδρυση του ΠΑΣΟΚ. Η πορεία του όμως, παρά το νηφάλιο στυλ του, ήταν μάλλον περιπετειώδης. Παρά την αφοσίωση του στο ΠΑΣΟΚ και στον Ανδρέα, ήταν από τους λίγους που τολμούσαν να ασκήσουν κριτική. Ακραίες και παρορμητικές κινήσεις δεν έκανε ποτέ του. Ο ίδιος πιστεύει ότι πρέπει να επιδιώκεις πάντα το εφικτό, και η υπομονή του, είναι μάλλον τεράστιων αποθεμάτων. Αρνήθηκε όμως υπουργεία και οφίτσια, όσες φορές πίστεψε ότι αυτό έπρεπε να κάνει. Ποτέ δεν χτύπησε τον Ανδρέα με χτυπήματα κάτω από τη μέση, κι ούτε αρνήθηκε ποτέ τον ιστορικό του ρόλο.

Πολλοί λένε ότι «οι μεγάλοι μάγκες» του ΠΑΣΟΚ είναι αυτοί που έφυγαν νωρίς, κι ότι όλοι όσοι έμειναν «έτρωγαν σφαλιάρες» από τον Ανδρέα. Μπορεί και να είναι έτσι. Όταν όμως πιστεύεις ότι μπορείς να αλλάξεις τα πράγματα, και θέλεις να «κάνεις παιχνίδι», ποιος άλλος δρόμος υπάρχει από το να κάνεις υπομονή, και να περιμένεις το κατάλληλο τάιμινγκ; Κι αν και οι τελευταίοι σοβαροί που έχουν μείνει στην πολιτική απογοητεύονταν κι έφευγαν, πόσες ελπίδες θα είχε αυτός ο τόπος;

Η προσωπική ζωή του Κώστα Σημίτη ήταν από εκείνους τους «βίους» που δεν απασχολούσαν την «πολιτεία». Στο εξής όμως θα την απασχολεί και χωρίς αυτή να δίνει αφορμές.

Η πρώτη συνέντευξη στην οποία ο σημερινός πρωθυπουργός είχε δεχθεί να μιλήσει για τον εαυτό του, ήταν εκείνη που έδωσε στο ΝITPO τον προηγούμενα μήνα. Και η τελευταία του μέχρι στιγμής.

Η σύζυγος του, Λάφνη Αρκαδίου, προβλέπεται ως εξαιρετικά δύσκολη περίπτωση για να γίνει θήραμα των μίντια.

Κι αυτό γιατί η σημερινή πρώτη κυρία δεν υπήρξε ποτέ «πεινασμένη» για πλούτη και δόξα. Κόρη καλής οικογένειας, με οικονομική άνεση, παράτησε πολλά πράγματα για να αποσιωθεί στον άνδρα της, χωρίς να παίζει όμως απλώς τον ρόλο της συζύγου.

Γνωρίστηκαν το 1960 στο σπίτι ενός κοινού φίλου. Ο Κώστας Σημίτης την πρόσεξε αμέσως. Του άρεσε, αλλά εντυπωσιάστηκε κι από τον τρόπο που μιλούσε και συμπεριφερόταν. Το πράγμα έμεινε όμως εκεί, αφού ο ίδιος βρισκόταν συνεχώς μεταξύ Γερμανίας και Αγγλίας, σπουδάζοντας. Έναν χρόνο μετά, η Λάφνη πήγε στο Λονδίνο για να σπουδάσει κοινωνική ψυχολογία στο ίδιο Πανεπιστήμιο που έκανε κι εκείνος μεταπτυχιακά. Έτσι αυτό που είχαν «γλιτώσει» στην Αθήνα, δεν μπόρεσαν να αποφύγουν στο μελαγχολικό Λονδίνο. Ερωτεύθηκαν, κι έκοτε «κόλλησαν». Ο ίδιος έχει εκμυστηρευτεί ότι η σχέση τους υπήρξε πολύ έντονη, και δεν έκρυψε ότι έχει ζηλέψει. Προσπαθούσαν πάντα όμως να βρίσκουν τρόπους να ανανεώνουν την σχέση τους για να μην βαλτώσει στην καθημερινότητα. Αυτό είναι και το μυστικό που διατηρεί τα αισθήματα αυτά μέχρι σήμερα.

Σχετικά πρόσφατα, σε «ανύποπτο» χρόνο, και σε ώρες που νόμιζαν ότι δεν τους βλέπει κανείς, αδιάκριτα βλέμματα που συνηθίζουν να βρίσκονται στο κατάλληλο μέρος την κατάλληλη στιγμή, τους «εντόπισαν» να περπατούν στο Κολωνάκι πιασμένοι τρυφερά χέρι- χέρι.

Αλλωστε όπως είπε και το μοντέλο Τίνα Τόσκα, (που όπως θα έλεγε κι ο θέμος αποκλείεται να ξέρει ο Σημίτης), «ο νέος πρωθυπουργός είναι γλυκούλης».

Απ' ότι φαίνεται τα μοντέλα θα καταρρίψουν και την τελευταία κατηγορία για τον Κώστα Σημίτη, που λέει ότι δεν είναι «ερωτικός ηγέτης»!.

Οι δύο κόρες του, είναι δύο απολύτως «υγιή» παιδιά, που ζουν στο Λονδίνο, μακριά από τις ψυχοφθόρες πολιτικές δραστηριότητες του πατέρα τους, και έχουν τις δικές τους ανεξάρτητες προσωπικότητες.

Η 29χρονη Φιόνα είναι ζωγράφος, και μάλλον δεν της «κάηκε καρφί» που ο πατέρας της εξελέγη πρωθυπουργός. Όχι γιατί δεν τον αγαπά φυσικά, αλλά γιατί ο καλλιτεχνικός της χαρακτήρας δεν συγκινείται από οφίτσια και εξουσίες. Δεν ήλθε καν από το Λονδίνο, και αρκέστηκε σε μερικές τηλεφωνικές συνδιαλέξεις..

Η Μαριλένα, 28 ετών, είναι λίγο περισσότερο επηρεασμένη από τον πατέρα της, ως μικρότερη. Έχει σπουδάσει πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, έχει

πάρει μάστερ από το Κολούμπια της Νέας Υόρκης, και τώρα κάνει την διατριβή της στο Λάντον Σκουλ οφ εκόνομικς. Αυτές τις μέρες ήταν στην Αθήνα και μοιράστηκε μαζί με τον πατέρα της την χαρά του. Είχε έρθει για Χριστουγεννιάτικες διακοπές, και καθώς το πράγμα φαινότανε, αποφάσισε να τις παρατείνει λίγο. Επιστρέφοντας πάντως στο Λονδίνο, όσο κι αν δεν το θέλει, θα είναι μάλλον αδύνατο να μην την αντιμετωπίζουν οι συμφοιτητές της ως κόρη πρωθυπουργού.

Σημαντική προσωπικότητα στην Γερμανία θεωρείται και ο αδερφός του Κώστα Σημίτη, ο νομικός Σπύρος Σημίτης, ο οποίος ζει εκεί, εδώ και χρόνια. Είναι στέλεχος του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, και προσωπικός φίλος του νέου ηγέτη, Οσκαρ Λαφοντέν.

Έχει όμως και ένα σημαντικό «μειονέκτημα» ο νέος πρωθυπουργός. Όπως έγραψε και στο «ΒΗΜΑ» ο Βοικιάκιος, «δεν έχει φίλους που θα μπορούσαν να του δανείσουν χρήματα σε δύσκολες στιγμές».

Κατά τ'άλλα ο Κώστας Σημίτης δεν έχει ανάγκη από περγαμηνές. Μένει να αποδείξει ότι εκτός από καλός παίκτης μπορεί να ξεφεύγει κι από τις τρικλοποδιές. Κι αυτό ίσως να είναι το πιο δύσκολο.